ชื่อผลงานวิจัย	การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการอ่านข่าวภาษาอังกฤษโดยใช้ชุดฝึกทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษผ่านสื่อสิ่งพิมพ์สาธารณะ ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 สาขางานภาษาต่างประเทศ ปีการศึกษา 2563
ชื่อผู้วิจัย	นางสาวนิจวรรณ เทียนทัด
ตำแหน่ง	อาจารย์ผู้สอนแผนกสาขาวิชาภาษาต่างประเทศ
วุฒิการศึกษา	ศิลปศาสตร์บัณฑิต และ ประกาศนียบัตรบัณฑิตวิชาชีพครู
สถานศึกษาที่ติดต่อ	วิทยาลัยเทคโนโลยีระยองบริหารธุรกิจ
เบอร์โทรศัพท์	081 – 7151657
E-mail	nitjawan_lt@hotmail.com
ปีที่ทำวิจัยเสร็จ	2563
ประเภทงานวิจัย	วิจัยชั้นเรียน

บทคัดย่อ

รายงานวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงทดลอง มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการอ่านข่าวภาษาอังกฤษ โดยใช้ชุดฝึกทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษผ่านสื่อสิ่งพิมพ์สาธารณะ ก่อนเรียนและหลังเรียน และเพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนหลังการเรียนรู้ โดยการใช้ชุดฝึกทักษะการ อ่านออกเสียงภาษาอังกฤษผ่านสื่อสิ่งพิมพ์สาธารณะ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ศึกษา คือนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 ห้อง 5 สาขางานภาษาต่างประเทศ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 วิทยาลัยเทคโนโลยีระยองบริหารธุรกิจ จำนวน 32 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย 1. แผนการจัดการเรียนรู้ 2. แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ก่อนเรียนและหลังเรียน และ 3. แบบสอบถามความพึงพอใจ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) , ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ค่าความแตกต่างของคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียน t-test

ผลการวิจัยพบว่า

1. นักเรียนมีคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้แบบฝึกทักษะการออกเสียงภาษาอังกฤษผ่านสื่อสิ่งพิมพ์สาธารณะ มีคะแนนจากแบบวัดผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียนมีค่าเฉลี่ยร้อยละ 36.56 และหลังเรียนมีค่าเฉลี่ยร้อยละ 55.15 คะแนนก่อนเรียน มีค่าเฉลี่ย (Mean) เท่ากับ 7.32 คะแนนหลังเรียน มีค่าเฉลี่ย (Mean) เท่ากับ 11.06 คะแนนก่อนเรียน มีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) เท่ากับ 0.89 คะแนนหลังเรียน มีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) เท่ากับ 0.79 และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งตรงกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

2. การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการอ่านข่าวภาษาอังกฤษโดยใช้ชุดฝึกทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษผ่านสื่อสิ่งพิมพ์สาธารณะ นักเรียนมีความพึงพอใจมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}$= 4.56)

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

สังคมโลกปัจจุบันเป็นสังคมข้อมูลข่าวสารและความเจริญก้าวหน้าในด้านต่าง ๆ การสื่อสารที่ สะดวก รวดเร็ว ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลง ทางด้านเศรษฐกิจ รวมทั้งวัฒนธรรม มีผลกระทบต่อบุคคลในสังคมต้องติดต่อ พบปะเพื่อดำเนินกิจกรรมทางสังคม และเศรษฐกิจเพิ่มขึ้น ภาษาต่างประเทศจึงกลายเป็นเครื่องมือที่สำคัญยิ่งในการสื่อสารความรู้สึกนึกคิด เพื่อให้เกิดความเข้าใจกันและกัน ในการศึกษาหาข้อมูลความรู้ถ่ายทอดวิทยาการต่างๆ ภาษามีความจำเป็นยิ่งขึ้น เมื่อมีการเจรจาต่อรองด้านการค้า รวมทั้งการประกอบอาชีพต่าง ๆ อย่างมีประสิทธิภาพ ภาษาจะสร้างให้มีความเข้าใจวัฒนธรรมที่แตกต่างกนของแต่ละเชื้อชาติ ทำให้สามารถปฏิบัติตนต่อกันได้อย่างถูกต้องเหมาะสม สามารถถ่ายทอดวัฒนธรรมของชาติไทยไปสู่สังคมโลก โดยเฉพาะผู้ที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศซึ่งเป็นพื้นฐานในการ แสวงหาความรู้ ทั้งจากตำรา หนังสือ สิ่งพิมพ์ต่างๆ ตลอดสื่ออินเตอร์เน็ตผู้มีทักษะการอ่านที่ดีย่อมมีความรู้ภาษาอังกฤษได้ทันที ไม่ต้องรอการแปลหรือการถ่ายทอดเป็นภาษาแม่ ภาษาอังกฤษจึงเป็นภาษาต่างประเทศ ที่มีความสำคัญต่อคนไทยอย่างมาก วิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชาที่นักศึกษาอาชีวศึกษาได้เรียนในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) และระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) กระทรวงศึกษาธิการ และสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาให้ความสำคัญกับการเรียนภาษาอังกฤษมาก เพราะตระหนักว่าภาษาอังกฤษจะเป็นหนทางที่จะทำให้นักศึกษาได้รับรู้ ข่าวสารและพัฒนาตนเองไปสู่ระดับอาเซียน และนานาชาติ การเรียนภาษาอังกฤษนั้นมุ่งเน้นให้นักเรียนได้ใช้ทักษะทั้ง 4 ทักษะ คือ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน การอ่านออกเสียงเป็นทักษะพื้นฐานในการเรียนภาษาอังกฤษ การอ่านออกเสียงได้ถูกต้อง ชัดเจนจะช่วยให้นักศึกษาเกิดความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษของตนเอง และจะส่งผลให้นักศึกษาได้ พัฒนาทักษะด้านอื่นๆให้ดีขึ้นตามมา ทักษะการอ่านและการพูดมีความเชื่อมโยงด้านทักษะกันโดยตรงเพราะต้องใช้พื้นฐานการออกเสียง แบบเดียวกันเพื่อสื่อความหมาย หรือถ่ายทอดความคิด เพื่อให้ผู้อื่นได้รับทราบข้อมูล ถึงแม้ว่าทักษะการพูดจะมีแหล่งกำเนิดของข้อมูลแตกต่างจากการอ่าน เพราะว่าการพูดจะต้องพูดออกมาจากความคิดและจะต้องรู้จักหลักการสร้างประโยคขึ้นในสมองแล้วถ่ายทอดออกมา ในทางกลับกันการอ่านเป็นเพียงการถ่ายทอด ข้อมูลมาจากงานเขียนที่ตนเอง หรือผู้อื่นเขียนขึ้นมาซึ่งไม่ต้องคิดสร้างประโยคขึ้นมาในสมองแบบทันทีทันใด อย่างไรก็ตามงานวิจัยเกี่ยวกับการอ่านทั้งในประเทศไทยและต่างประเทศในปัจจุบันนี้มักจะมุ่งเน้น ศึกษาการเทคนิคการอ่านเพื่อความเข้าใจ หรือการฝึกอ่านจับใจความ อย่างรวดเร็วแต่ไม่ได้ศึกษาว่าทักษะการอ่านออกเสียงยังช่วยพัฒนาทักษะการอ่านได้อีกด้วย

ดังนั้นในงานวิจัยนี้ ผู้วิจัยมีวัตถุประสงค์เพื่อที่จะศึกษาพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้ชุดฝึกทักษะการอ่านออกเสียงผ่านสื่อสิ่งพิมพ์สาธารณะ ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพปี ที่ 2 ประจำปีการศึกษา 2563 โดยผู้วิจัยได้สร้างชุดฝึกการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ จำนวน 3 ชุด และมีการทดสอบทักษะการอ่าน ทั้งก่อนและหลังจากการฝึกฝนการอ่านออกเสียงจากชุดฝึก

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1.เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องการอ่านข่าวภาษาอังกฤษ โดยใช้ชุดฝึกทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษผ่านสื่อสิ่งพิมพ์สาธารณะ ก่อนเรียนและหลังเรียน

2.เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนหลังการเรียนรู้โดยการใช้ชุดฝึกทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษผ่านสื่อสิ่งพิมพ์สาธารณะ

สมมุติฐานของการวิจัย

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องการอ่านข่าวภาษาอังกฤษ โดยใช้ชุดฝึกทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษผ่านสื่อสิ่งพิมพ์สาธารณะ หลังเรียนสูงขึ้นกว่าก่อนเรียน และนักเรียนมีความพึงพอใจหลังจากการใช้ชุดฝึกทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษผ่านสื่อสิ่งพิมพ์สาธารณะ อยู่ในระดับมาก

ขอบเขตของการวิจัย

ขอบเขตด้านเนื้อหา

รายวิชา ภาษาอังกฤษเพื่อการนำเสนอ เรื่อง การอ่านข่าวภาษาอังกฤษ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ได้แก่ นักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 ของวิทยาลัยเทคโนโลยีระยองบริหารธุรกิจ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 129 คน

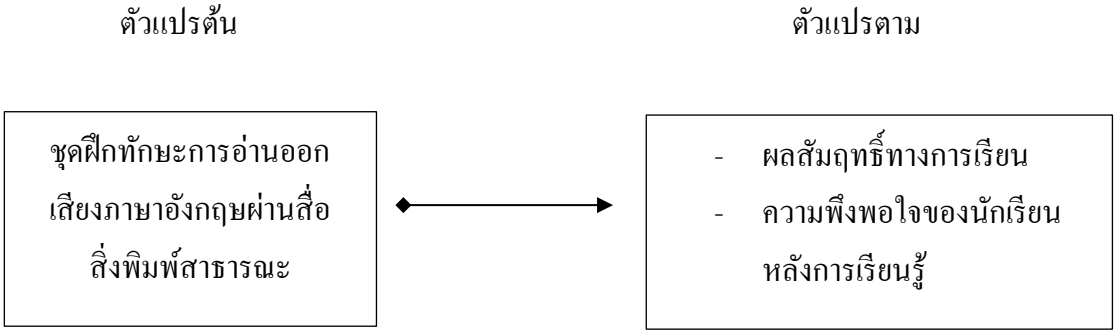
กลุ่มตัวอย่างที่นำมาวิจัยในครั้งนี้ ได้มาจากการสุ่มแบบเจาะจง (random sampling) ได้แก่ นักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 ห้อง 5 สาขางานภาษาต่างประเทศ ที่ลงทะเบียนเรียน รายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการนำเสนอ จำนวน 32 คน

ตัวแปรที่ศึกษา

2.1 ตัวแปรต้น คือ ชุดฝึกทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษผ่านสื่อสิ่งพิมพ์สาธารณะ

2.2 ตัวแปรตามคือ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นและความพึงพอใจของนักเรียนหลังการเรียนรู้

กรอบแนวคิดในการวิจัย



นิยามศัพท์เฉพาะ

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึงคะแนนที่นักเรียนทำได้หลังจากการใช้ชุดฝึกทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษผ่านสื่อสิ่งพิมพ์สาธารณะ

2. นักเรียน หมายถึง นักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 แผนกสาขาวิชาภาษาต่างประเทศ วิทยาลัยเทคโนโลยีระยองบริหารธุรกิจ

3. ชุดฝึกทักษะ หมายถึง ชุดฝึกเสริมทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษผ่านสื่อสิ่งพิมพ์ ที่สร้างขึ้นเพื่อใช้ในรายวิชา ภาษาอังกฤษเพื่อการนำเสนอ

แนวคิดทฤษฎี

แนวคิดและทฤษฎีที่ใช้เป็นพื้นฐานการวิจัย

1. ความหมายและทฤษฎีเกี่ยวกับทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ

การอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ เป็นส่วนหนึ่งของทักษะการอ่านภาษาอังกฤษมี 2 ลักษณะ คือ การอ่านออกเสียง (Reading aloud) และ การอ่านในใจ (Silent Reading) การอ่านออกเสียงเป็นการอ่านเพื่อฝึกความถูกต้อง (Accuracy) และความคล่องแคล่ว (Fluency) ในการออกเสียง ส่วนการอ่านในใจเป็นการอ่านเพื่อรับรู้และทำความเข้าใจในสิ่งที่อ่านซึ่งเป็นการอ่านอย่างมีจุดมุ่งหมาย เช่นเดียวกับการฟัง การฟังใช้การรับรู้จากเสียงที่ได้ยิน ในขณะที่การอ่านจะใช้การรับรู้จากตัวอักษรที่ผานสายตา ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเป็นทักษะที่สามารถฝึกฝนให้ผู้เรียนเกิดความชำนาญและมีความสามารถเพิ่มพูนขึ้นได้ ด้วยเทคนิควิธีการโดยเฉพาะ ครูผู้สอนจึงควรมีความรู้และเทคนิคในการสอนทักษะการอ่านให้แก่ผู้เรียนเพื่อให้การอ่านแต่ละลักษณะประสบผลสำเร็จ

2. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับสื่อสิ่งพิมพ์

2.1 ความหมายของสื่อสิ่งพิมพ์ สื่อสิ่งพิมพ์นับเป็นสื่อมวลชนที่มีความเป็นมายาวนานที่สุด ซึ่งมนุษย์ได้ใช้ในการติดต่อสื่อสาร ถ่ายทอดความรู้ความคิดระหว่างบุคคลต่อบุคคล ระหว่างบุคคลต่อมวลชน และระหว่างมวลชนต่อมวลชน นับแต่อดีตถึงปัจจุบัน สื่อสิ่งพิมพ์มีบทบาทที่สำคัญต่อสังคมเป็นอันมาก

2.1.1 ความหมายของสื่อสิ่งพิมพ์

การพิจารณาความหมาย “สื่อสิ่งพิมพ์” ควรเริ่มจากพิจารณาความหมายของคำที่มีความเกี่ยวข้องกล่าวคือคำว่า “พิมพ์” สิ่งพิมพ์ และ“สื่อ” เสียก่อน เพื่อให้เป็นพื้นฐานความเข้าใจความหมายของคำว่า “พิมพ์” นั้น ได้มีผู้ให้ความหมายว่า“การพิมพ์เป็นวิธีการใช้แรงกดให้หมึกติด เป็นข้อความหรือภาพกดบนพื้นผิวของสิ่งที่ต้องการพิมพ์”

พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตสถาน พ.ศ. 2542 ให้ความหมายของคำว่า “พิมพ์” หมายถึงการถ่ายแบบ, ใช้เครื่องจักรกดตัวหนังสือหรือภาพเป็นต้น ให้ติดบนวัตถุ เช่นแผ่น กระดาษ ผ้า, เช่นพิมพ์ผ้า พิมพ์โดยการกดหรือการใช้พิมพ์หิน เครื่องกล วิธีเคมีหรือวิธีอื่นใดอันอาจให้เกิดเป็นสิ่งพิมพ์ หลายสำเนา

การพิมพ์คือ การจำลองต้นฉบับอันหนึ่ง จะเป็นภาพหรือตัวหนังสือก็ตาม ออกเป็นจำนวนมาก ๆ เหมือนกัน บนวัสดุที่เป็นพื้นแบนหรือใกล้เคียงกับพื้นแบนด้วยการใช้เครื่องมือกล”จะเห็นได้ว่า คำว่า “พิมพ์” ไม่ได้เฉพาะเจาะจงให้เป็นการพิมพ์ด้วยกระดาษ แต่อาจใช้วัสดุอื่นพิมพ์ ไม่ว่าจะเป็นผ้า หิน หรือวัสดุอื่นใด ก็ได้ที่อาจก่อให้เกิดสิ่งพิมพ์ ลายสำเนาขึ้นได้ อย่างไรก็ตาม การตีความหมายของคำว่า “พิมพ์” ในตำราประกอบการเรียนเกี่ยวกับรายวิชาการผลิตสื่อสิ่งพิมพ์เล่มนี้มุ่งศึกษาแต่เพียงการพิมพ์ ใช้“กระดาษ” เป็นวัสดุรองรับในการพิมพ์เท่านั้น คำว่า “สิ่งพิมพ์” พรบ.จดแจ้งการพิมพ์ พ.ศ.2550 ได้ให้ความหมายไว้ว่า “สิ่งพิมพ์” หมายความว่า สมุด หนังสือ แผ่นกระดาษ หรือวัตถุใดๆ ที่พิมพ์ขึ้นเป็นหลายสำเนา ในทางบรรณารักษศาสตร์ คำว่า“สิ่งพิมพ์”หมายถึง วัสดุตีพิมพ์ได้แก่ สิ่งพิมพ์ที่รวบรวมเป็นเล่มจากการตีพิมพ์จากเครื่องพิมพ์เป็นวัสดุเพื่อการอ่าน และการศึกษาค้นคว้าต่าง ๆ ที่ห้องสมุดได้รวบรวม จัดหาจัดเก็บ เพื่อให้บริการในห้องสมุดมีรูปลักษณะต่างๆกัน ได้แก่ หนังสือวารสาร หรือนิตยสาร เป็นต้น

สิ่งพิมพ์ตามความหมายของเทคโนโลยี หรือกระบวนการพิมพ์คือวัสดุหรือผลิตภัณฑ์ใดๆที่ปรากฏมีองค์ประกอบของสีสัน ลวดลาย ภาพสัญลักษณ์ข้อความ ตัวอักษร อันเกิดจากการะบวนการพิมพ์ที่ต้องมีแม่พิมพ์ เป็นตัวกลางรับถ่ายทอดภาพจากตน้แบบ และถ่ายทอดหมึกพิมพ์ต่อไปยังวัสดุรองรับการพิมพ์โดยอาศัยแรงกด แรงดัน ฉายแสงผ่านทะลุ

ความหมายของคำว่า สื่อ เป็นการกล่าวถึงในลักษณะของกิจกรรมทางสื่อสารมวลชน คือ การนำสารไปยังกลุ่มเป้าหมายจำนวนมาก ดังนั้น จึงควรพิจารณาคำว่าสื่อมวลชน มาประกอบด้วยดังนั้น “สื่อ” เป็นคำกลาง ๆ ที่มีความหมายครอบคลุม ไปยังสื่อทุกสื่อ ทั้งสื่อสิ่งพิมพ์และสื่ออิเล็กทรอนิกส์ดังนั้น การทำความเข้าใจกับสื่อสิ่งพิมพ์จึงต้องนำความหมายของคำว่า สิ่งพิมพ์ข้างต้นมาประกอบด้วย

สื่อสิ่งพิมพ์หมายถึง สื่อที่ได้ผ่านกระบวนการผลิตลงบนกระดาษ โดยการพิมพ์จากต้นฉบับให้ได้เหมือนกับ จำนวนมาก ๆ ในเวลาที่รวดเร็ว มีกลุ่มเป้าหมายที่จะรับข่าวสารอย่างเป็นระบบ และชัดเจน โดยมุ่งหวัง เพื่อการโฆษณา หรือเพื่อการประชาสัมพันธ์ เป็นต้น สื่อสิ่งพิมพ์ เป็นสื่อที่ใช้การพิมพ์เป็นหลัก จึงไม่ได้หมายถึงแต่หนังสือพิมพ์และนิตยสารเท่านั้น แต่อาจหมายรวมไปถึงสื่อสิ่งพิมพ์ทุกประเภท เช่น ใบปลิว แผ่นพับ เป็นต้น พรบ.จดแจ้งการพิมพ์ พ.ศ.2550 ให้ความหมายของคา ว่า “หนังสือพิมพ์” ไว้ว่า หนังสือพิมพ์หมายความว่า สิ่งพิมพ์ซึ่งมีจ่าหน้า เช่นเดียวกัน และออกหรือเจตนาจะออกตามลำดับเรื่อยไป มีกำหนดระยะเวลาหรือไม่ก็ตาม มีข้อความต่อเนื่องกันหรือไม่ก็ตาม ทั้งนี้ให้หมายความรวมถึงนิตยสารวารสารสิ่งพิมพ์ เรียกชื่ออย่างอื่น ทำนองเดียวกันในหนังสือเล่มนี้ หนังสือพิมพ์หมายถึง สื่อสิ่งพิมพ์ที่รายงานข่าว และข่าวสาร เพื่อให้ความรู้ ความบันเทิง และเสนอข้อเขียนเชิงวิพากษ์วิจารณ์เสนอข้อคิดเห็นในรูปของบทนำ รวมถึงการเตือนภัย แก่ผู้อ่านซึ่งเป็นประชาชนทั่วไปเป็นสำคัญ

2.2 บทบาทของสื่อสิ่งพิมพ์

เมื่อเทคโนโลยีทางการพิมพ์เจริญก้าวหน้าจนถึงขั้น มีการประดิษฐ์เครื่องจักรและอุปกรณ์ทางการพิมพ์ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตการพิมพ์จำนวนมากในระยะเวลาอันรวดเร็วทำให้สิ่งพิมพ์มีบทบาทมากมายในชีวิตประจำวันของมนุษย์สิ่งพิมพ์ นอกจากจะมีบทบาทอย่างมากในชีวิตประจำวัน ระดับบุคคลแล้ว

ยังมีบทบาทอย่างมากต่อการพัฒนาบ้านเมือง ต่อความเจริญทางเศรษฐกิจการเมืองและสังคมด้วย บทบาทของสื่อสิ่งพิมพ์ อาจจำแนกได้ 3 ประการ คือ

(1) บทบาทด้านการดำเนินงานของรัฐ การใช้สื่อสิ่งพิมพ์ในการดำเนินงานของรัฐหมายถึง การที่รัฐหรือผู้ปกครองประเทศใช้สิ่งพิมพ์เพื่อชี้แจงนโยบายและการดำเนินงานของรัฐ เผยแพร่กิจกรรมของรัฐ วางแผนเพื่อพัฒนาชาติสร้างความรู้สึกเรื่องความเป็นชาติในหมู่ประชาชนรวมถึงใช้สื่อสิ่งพิมพ์ในการเร่งเร้าให้ประชาชนดำเนินการต่าง ๆ ไปตามแนวทางที่รัฐกำหนด“รัฐจะใช้สื่อสิ่งพิมพ์ไปในแนวทางใด ขึ้นอยู่กับรูปแบบการปกครอง หรืออุดมการณ์ทางการเมืองของแต่ละประเทศ”

(2) บทบาทด้านการพัฒนาเศรษฐกิจและดำเนินธุรกิจ โครงสร้างทางเศรษฐกิจของไทย มุ่งเน้นการเปลี่ยนแปลงจากเศรษฐกิจการเกษตรมาสู่เศรษฐกิจอุตสาหกรรม การเปลี่ยนแปลงเช่นนี้ ทำให้เกิดอุตสาหกรรมการผลิตในทุกด้าน ซึ่งการเพิ่มจำนวนของโรงงานอุตสาหกรรม ทำให้เกิดความต้องการใช้ผลิตภัณฑ์ ทางการพิมพ์เช่น บรรจุภัณฑ์ที่เป็นกล่อง ป้ายปิดฉลากคู่มือการใช้เป็นต้น เมื่อมีการใช้สื่อสิ่งพิมพ์มากขึ้น ทำให้เกิดอุตสาหกรรมต่อเนื่องคืออุตสาหกรรมการผลิตกระดาษ อุตสาหกรรมผลิต

(3) บทบาทด้านการศึกษาและการดำรงชีวิต การพัฒนาการศึกษาตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบันการใช้สื่อการเรียนการสอนได้ใช้สื่อสิ่งพิมพ์หรือหนังสือเรียนเป็นสื่อหลัก ที่มีราคาถูกสะดวกต่อการใช้สื่อสิ่งพิมพ์ มีบทบาทต่อการศึกษาในระบบโรงเรียนและนอกระบบโรงเรียน เช่นการจัดการศึกษาของมหาวิทยาลัยรามคำแหง มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

2.3 ความสำคัญของสื่อสิ่งพิมพ์

สื่อสิ่งพิมพ์ มีลักษณะพิเศษหลายประการและมีความสำคัญอย่างมากในปัจจุบัน แม้มีผู้ตั้งข้อสังเกตว่า การใช้สื่อสิ่งพิมพ์จะลดน้อยลง เนื่องจากเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์มีบทบาทมากขึ้น และสื่ออินเตอร์เน็ตเข้ามาทดแทน ข้อสังเกตข้างต้นนี้ อาจไม่เป็นความจริงวลานี้ จึงขอกล่าวถึงลักษณะพิเศษของสื่อสิ่งพิมพ์ ที่ทำให้สื่อสิ่งพิมพ์ ยังมีความสำคัญอยู่เวลานี้คือ

(1) เป็นสิ่งที่มีราคาถูกเมื่อเปรียบเทียบกับ สื่อมวลชนประเภทอื่น

(2) สื่อสิ่งพิมพ์แพร่หลายทั่วไปหาซื้อได้ง่าย

(3) สื่อสิ่งพิมพ์นั้น เมื่อซื้อมาแล้วจะอ่านเมื่อใดก็ได้ตามแต่อารมณ์

(4) สื่อสิ่งพิมพ์ เสนอเรื่องราวที่สามารถเก็บรักษาไว้เป็นหลักฐานได้คงสภาพนานเมื่อประสงค์ จะอ่านหรืออ้างอิง

(5) สื่อสิ่งพิมพ์ให้ข่าวสารและรายละเอียดได้ลึกซึ้งมากกว่า วิทยุและโทรทัศน์

(6) สื่อสิ่งพิมพ์เป็นสื่อมวลชนที่แตกต่างไปจากสิ่งพิมพ์ประเภทอื่น ข่าวสารเป็นเรื่องที่น่าสนใจ ชักจูงให้อยากอ่าน อ่านแล้วเกิดความรู้และเข้าใจเหตุการณ์ต่าง ๆ

สื่อสิ่งพิมพ์เป็นสื่อมวลชนที่มีประวัติความเป็นมายาวนานที่สุดในทุกสื่อมวลชน มีประวัติศาสตร์ที่น่าศึกษาเป็นอย่างยิ่ง สื่อสิ่งพิมพ์มีความสำคัญ ต่อการดำเนินชีวิตด้านการเมือง เศรษฐกิจ และการศึกษา แม้ว่าการใช้สื่อสิ่งพิมพ์ ยุคดิจิทัล มีผู้กล่าวว่า อินเตอร์เน็ตจะทำให้สื่อสิ่งพิมพ์ลดบทบาทลงและจะหายไปในที่สุด แต่

ความจริงแล้วความต้องการในการใช้สื่อสิ่งพิมพ์ เช่น หนังสือพิมพ์วารสาร นิตยสาร การประชาสัมพันธ์ เช่น ใบปลิว ยังคงปรากฏอยู่ เนื่องจาก ประเทศไทยยังมีข้อจำกัดในการ“เข้าถึง” เทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ รวมถึงปัจจัยการปฏิรูปการศึกษา มีการยกระดับมาตรฐานการเรียนรู้การอ่านออกเขียนได้ก็มีส่วนสำคัญ เป็นปัจจัยเสริมทำให้สื่อสิ่งพิมพ์ยังเติบโตและขยายตัวอย่างต่อเนื่องในปัจจุบัน

3. ความหมายของชุดฝึกทักษะ

ราชบัณฑิตยสถาน (2546:641) ได้ให้ความหมายของชุดฝึกไว้ว่า หมายถึงแบบฝึกหัดหรือชุดการสอนที่เป็นแบบฝึกที่ใช้เป็นตัวอย่าง ปัญหาหรือคำสั่งที่ตั้งขึ้นให้นักศึกษาฝึกตอบแบบฝึกปฏิบัติหมายถึงคู่มือนักศึกษา ที่นักศึกษาต้องใช้ควบคู่ไปกับการเรียนการสอน เป็นส่วนที่นักศึกษาบันทึกสาระ สำคัญและทำแบบฝึกหัดด้วยมีลักษณะคล้ายกับแบบฝึกหัดแต่ครอบคลุมกิจกรรมที่ผู้เรียนพึงกระทำมากกว่าแบบฝึกหัด ซึ่งอาจกำหนดแยกเป็นแต่ละหน่วย เรียกว่า “ Worksheet ” หรือ “กระดาษคำตอบ” ซึ่งผู้เรียนต้องถือติดตัวเวลาประกอบกิจกรรมต่างๆ หรืออาจรวมเป็นเล่ม เรียกวา “ Workbook ” โดยเย็บรวมเรียงตามลำดับ ตั้งแต่หน่วยที่ 1 ขึ้นไป แบบฝึก ปฏิบัติเป็นสมบัติส่วนตัวของนักศึกษาแต่ต้องเก็บไว้ที่ชุดการสอนเป็นตัวอย่าง 1 ชุด เสมอ

นอกจากนี้ชุดฝึกหมายถึง สื่อการสอนที่ใช้ในการประกอบการสอน โดยให้นักศึกษาเป็นผู้ลงมือปฏิบัติกิจกรรมเองช่วยให้นักศึกษามีพัฒนาการในการเรียนรู้ทักษะที่เพิ่มขึ้น และนักศึกษาเรียนรู้อย่างสนุกสนาน และชุดฝึกทักษะก็ยังหมายถึง สื่อการเรียนการสอนชนิดหนึ่งที่มุ่งให้ผู้เรียนได้ทบทวนความเข้าใจและพัฒนาทักษะ ตลอดจนเจตคติเรื่องใดเรื่องหนึ่ง ทำให้ผู้เรียนมีความชัดเจนแม่นยำและเกิดความชำนาญในการปฏิบัติมากขึ้น ทั้งนี้โดยมีการวางแผนการฝึกทักษะไว้อย่างเป็นระบบ

สรุปได้ว่า ชุดฝึกเป็นสื่อการสอนที่ช่วยเสริมทักษะและครูสามารถใช้ชุดฝึกทักษะช่วยพัฒนาการเรียนรู้เพื่อนำมาใช้สอนหรือให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนทักษะต่างๆได้ดีขึ้นหลังจากที่ได้เรียนบทเรียนแล้ว

ความสำคัญของชุดฝึกทักษะ

การที่ครูจะช่วยให้นักศึกษามีทักษะในการพิมพ์นั้น นอกจากการจัดกิจกรรมการเรียนที่เหมาะสมแล้วก็ควรสร้างชุดฝึกเพื่อช่วยเหลือและแก้ไขปัญหาในการพิมพ์ ชุดฝึกจึงมีความสำคัญต่อการเรียนการสอนอย่างมาก ดังนั้นนักการศึกษาจึงได้กล่าวความสำคัญของชุดฝึกทักษะไว้ดังนี้

ประโยชน์และความสำคัญของแบบฝึกทักษะที่ดี มีประสิทธิภาพ ช่วยให้นักศึกษาประสบผลสำเร็จในการฝึกทักษะได้เป็นอย่างดี ซึ่งแบบฝึกทักษะที่ดีเปรียบเหมือนผู้ช่วยที่สำคัญของครู ทำให้ครูลดภาระการสอนน้อยลงได้ ทำให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตนเองได้อยางเต็มที่และเพิ่มความมั่นใจในการเรียนได้เป็นอย่างดี วิธีสอนที่สนุกอีกแบบหนึ่ง คือ การที่ให้นักศึกษาทำแบบฝึกมากๆ สิ่งที่จะช่วยให้นักศึกษามีพัฒนาการดีขึ้น คือ แบบฝึก เพราะนักศึกษามีโอกาสนำความรู้ที่เรียนมาแล้ว มาฝึกให้เกิดความเข้าใจกว้างขวางยิ่งขึ้น แบบฝึกทักษะเป็นเครื่องมือจำเป็นต่อการฝึกทักษะของผู้เรียน และการฝึกแต่ละทักษะ ควรมีความแตกต่างอยางหลากหลายรูปแบบ เพื่อไม่ให้ผู้เรียนเกิดความเบื่อหน่าย และเร้าความสนใจให้ทำแบบฝึกหัด สรุปได้ว่า แบบฝึกนั้นมีความสำคัญต่อการพัฒนาทักษะทางภาษา เพราะแบบฝึกเป็นเครื่องมือ และอุปกรณ์สำคัญ ที่ช่วยให้ครูและนักศึกษา ประสบผลสำเร็จในการเรียนการสอน ได้อยางรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ

จากความสำคัญของชุดฝึกทักษะที่กล่าวมาสรุปได้ว่า ชุดฝึกทักษะที่ครูนำมาเป็นสื่อการสอน จะช่วยให้นักศึกษาพัฒนาทักษะต่างๆให้ดีขึ้น ดังนั้นชุดฝึกทักษะ จึงมีความสำคัญในการช่วยเหลือนักศึกษาเข้าใจเนื้อหาได้ เป็นอย่างดี

ลักษณะที่ดีของชุดฝึกทักษะมีลักษณะดังนี้

ชุดฝึกทักษะ หรือแบบฝึกหัด เพราะจะทำให้ผู้เรียนมีโอกาสได้นำความรู้ที่เรียนไปฝึกให้มีความเข้าใจมากยิ่งขึ้นต้องมีลักษณะดังนี้

1.เกี่ยวข้องกับบทเรียนที่เรียนมาแล้ว

2.เหมาะสมกบระดับวัยและความสามารถของเด็ก ั

3.มีคำชี้แจงสั้นๆที่ ทำให้เด็กเข้าใจ ทำได้ง่าย คำชี้แจงหรือคำสั่งสั้น กะทัดรัด

4.ใช้เวลาที่เหมาสม คือ ไม่ใช้เวลาที่นานหรือเร็วจนเกินไป

5.เป็นที่น่าสนใจและท้าทายให้แสดงความสามารถ

ชุดฝึกทักษะที่ดีจะต้องน่าสนใจ มีกิจกรรมฝึกหลายๆแบบดังนี้

1.ชุดฝึกทักษะแต่ละชุดควรใช้จิตวิทยาเข้ามาช่วย เช่น มีการสร้างแรงจูงใจให้กับเด็กเกิดความอยากรู้อยากเห็น และกระตือรือร้นที่อยากจะทำกิจกรรมนั้นๆ และเมื่อจบการฝึกแต่ละครั้งควรเสริมแรงให้เด็กทุกครั้ง เพื่อที่เด็กจะได้ทำกิจกรรมต่อๆไปเมื่อตนเองประสบผลสำเร็จ

2.การสร้างชุดฝึกทักษะแต่ละครั้ง ควรให้นักศึกษามีส่วนร่วมด้วยเพื่อเด็กจะได้เกิดความรู้สึกภูมิใจที่เป็นเจ้าของกิจกรรมและเต็มที่กระทำกิจกรรมนั้นๆได้บรรลุเป้าหมาย

3.สำนวนภาษาไม่ควรใช้คำยากเกินไป เพราะเด็กจะเกิดความท้อถอยและไม่ง่ายจนเกิดความเบื่อหน่าย

4.ต้องมีการฝึกนักศึกษามากพอสมควรในเรื่องหนึ่งๆก่อนที่จะมีการฝึกเรื่องอื่นต่อไป ทั้งนี้ชุดฝึกทักษะควรสร้างขึ้นเพื่อการสอนมิใช่เพื่อทดสอบ เป็นชุดฝึกที่เน้นให้นักศึกษาใช้ความคิดเสมอคำศัพท์หรือประโยคที่ใช้เกี่ยวกับชีวิตประจำวัน ควรสร้างโดยใช้หลักจิตวิทยาในการเร้าและตอบสนองดังนี้

1.เร้าใจให้นักศึกษาเกิดความสนใจ โดยการทำชุดฝึกทักษะหลายๆชนิด

2.ให้นักศึกษามีโอกาสตอบสนองต่อสิ่งเร้าด้วยการแสดงออกทางความสามารถและความเข้าใจในชุดฝึก

การสร้างชุดฝึกทักษะ

ชุดฝึกทักษะเป็นเครื่องมือที่สำคัญ ครูจำเป็นต้องใช้ในการฝึกทักษะคอมพิวเตอร์ ดังนั้นครูต้องมีความรู้เกี่ยวกับการสร้างชุดฝึกทักษะ เพื่อที่จะสามารถสร้างชุดฝึกทักษะที่ดี มีประสิทธิภาพสูงเหมาะสมกับระดับความสามารถ ั ของผู้เรียนมากที่สุด จึงต้องอาศัยทฤษฎีที่เกี่ยวกับการสร้าง ชุดฝึก ทักษะมาเป็นแนวทางในการสร้าง ในลักษณะต่างๆดังนี้

1.เทคนิคการยกตัวอย่าง คือ ผู้สอนควรยกตัวอย่างง่ายๆเพื่อให้เกิดความเข้าใจอย่างรวดเร็วและถูกต้อง ครูควรยกตัวอย่างประกอบหลายๆอย่าง เพื่อให้นักศึกษาเกิดความสนใจและเข้าใจมากยิ่งขึ้น

2.เทคนิคการใช้วัสดุประกอบการทำชุดฝึกทักษะ

2.1.ให้ผู้เรียนช่วยทำวัสดุประกอบการเรียน ในการทำชุดฝึกทักษะผู้สอนควรจะให้ผู้เรียนช่วยทำวัสดุประกอบการเรียนเพื่อเป็นการส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติจริง พัฒนาทักษะทางกายและทำให้ผู้เรียนเกิดความคิดสร้างสรรค์

2.2.ผู้สอนรู้จักใช้วัสดุจากสิ่งแวดล้อม ซึ่งหาได้ไม่ยากนัก และควรเลือกให้เหมาะสมกับเนื้อหา

2.3.ผู้สอนรู้จักเลือกใช้วัสดุอุปกรณ์ประกอบการเรียนที่หาได้ง่ายและประหยัด เพื่อให้เข้าใจสภาพเศรษฐกิจและสังคม วัสดุที่ใช้ไม่จำเป็นต้องหายาก ราคาแพง เพราะเราใช้วัสดุประกอบการเรียนเพื่อให้เกิดความเข้าใจและเกิดมโนคติที่ดี

3.เทคนิคการสร้างและการใช้ภาพประกอบการเรียน

3.1.การใช้ภาพลายเส้นง่ายๆ ยิงจะทำให้ชุดฝึกทักษะ ่ ที่สร้างขึ้นเข้าใจง่ายและเพลิดเพลิน

3.2.การใช้ภาพสำเร็จรูปประกอบการสอน ผู้สอนบางคนไม่สามารถวาดภาพลายเส้นได้ดี อาจใช้ภาพสำเร็จรูปที่ตักมาจากหนังสือก็ได้

4.เทคนิคในด้านนันทนาการ

4.1 การใช้เพลงประกอบในการทำชุดฝึกทักษะ จะช่วยทำให้ผู้เรียนไม่เครียดจนเกินไป และสามารถใช้เพลงนั้นมาตอบคำถามในชุดฝึกได้

4.2.การใช้คำประพันธ์ประเภทร้อยกรอง สามารถนำมาใช้ได้

4.3.การใช้เกมประกอบผู้ที่เป็นครูควรจะศึกษาทั้งเกมที่ประกอบการสอนในห้องเรียน เกมลับสมองทั่วไป มักเป็นเกมที่สั้นและง่าย ใช้เวลาน้อย

6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ชิทชล ยานารมย์. (2556). ได้ทำการวิจัยเรื่อง “การพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5/1 โดยใช้ภาพยนตร์ต่างประเทศ” ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5/1 โรงเรียนเตรียมบัณฑิตพิชชาลัย ที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษฟัง-พูด 3 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2556 ผลการศึกษาพบว่า ผลการเปรียบเทียบผลพัฒนาทักษะการฟัง-พูดระหว่างก่อนเรียน และหลังเรียน พบว่าทักษะการฟังภาษาอังกฤษ ก่อนเรียนได้คะแนนเฉลี่ย 1.6 คะแนน และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.1และหลังเรียนได้คะแนนเฉลี่ย 3.8 คะแนน และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.0 และทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ก่อนเรียนได้คะแนนเฉลี่ย 4.1 คะแนน และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2.3และหลังเรียนได้คะแนนเฉลี่ย 5.3 คะแนน และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2.6 เฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าคะแนนก่อนเรียน แสดงว่าผู้เรียนมีการพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษดีขึ้น

ศันสนะ มูลทาดี. (2556). ได้ทำการวิจัยเรื่อง “การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนน้ำหนาววิทยาคม ด้วยวิธีแสดงบทบาทสมมุติ” ผลการวิจัยพบว่า 1. ทักษะในการพูดภาษาอังกฤษด้วยวิธีแสดงบทบาทสมมุติของผู้เรียน หลังการทดลองสูง

กว่าก่อนการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2. ผู้เรียนมีความพึงพอใจในการเรียนด้วยวิธีแสดงบทบาทสมมุติ ในระดับมาก

อรญา บำรุงกิจ. (2558). ได้ทำการวิจัยเรื่อง “กลวิธีการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย กรณีศึกษา โรงเรียนสาธิตอุดมศึกษา จังหวัดชลบุรี” ผลการวิจัยพบว่า 1.กลวิธีการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ปี ที่ 4-6 ใช้มากที่สุดคือกลวิธีการบรรยายลักษณะ (Description) คิดเป็น 51% ลำดับที่สองคือ กลวิธีการแปลคำต่อคำ (Literal translation) คิดเป็น 13% และลำดับสามคือกลวิธีการสื่อสารโดยไม่ใช้คำพูด (Mime) คิดเป็น 9% ในส่วนของกลวิธีการสื่อสารที่ใช้น้อยที่สุดคือกลวิธีการยกตัวอย่าง (Exemplification) คิดเป็น 5% 2. เมื่อนำกลวิธีการพูด เพื่อการสื่อสารมาเปรียบเทียบกัน พบว่านักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายปี ที่ 4-6 มีการใช้กลวิธีการบรรยายลักษณะ มากที่สุดเหมือนกัน ทั้งสาม ระดับชั้น กลวิธีที่พบการใช้มากเป็นลำดับที่สอง และลำดับที่สาม นักเรียนทั้งสามระดับชั้นมีการ ใช้ที่แตกต่างกันออกไป 3. ผลการศึกษาค่าความสำเร็จทางการสื่อสาร พบวา่ นักเรียนเรียนทั้งสามระดับชั้น มีค่าความสำเร็จทางการสื่อสารสูงทุกระดับชั้น (71%) โดยนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่5 และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่6 มีค่าความสำเร็จทางการสื่อสารใกล้เคียงกัน สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่4 นั้นมีค่าความสำเร็จทางการสื่อสารน้อยที่สุดในกลุ่ม (68%)

จิราวดี ทองประศรี. (2560) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “การพัฒนาความสามารถในการพูดสนทนาภาษาอังกฤษ โดยใช้สื่อผสม ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่1 วิทยาลัยเทคโนโลยีปัญญาภิวัฒน์” ผลการวิจัยพบว่านักศึกษากลุ่มตัวอย่างมีความสามารถในการพูดสนทนาภาษาอังกฤษดีขึ้น ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษามีคะแนนเพิ่มขึ้นหลังเรียนโดยการใช้สื่อผสมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 และนักศึกษามีความพึงพอใจต่อการใช้สื่อผสมในการจัดการเรียนการสอน อยู่ในระดับมาก

จรินทร์ธร ภัทรพงศ์โอฬาร. (2560). ได้ทำการวิจัยเรื่อง “การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน โดยใช้ใช้ชุดฝึกพัฒนาทักษะ การอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษผ่านสื่อสิ่งพิมพ์สาธารณะ ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปี ที่ 1 วิทยาลัยเทคโนโลยีอรรถวิทย์พณิชยการ กรุงเทพมหานคร” ผลการวิจัยพบว่า ทักษะการพูดของนักศึกษาได้รับการพัฒนาในระดับที่น่าพอใจ นักศึกษามีค่าเฉลี่ยคะแนนทดสอบทักษะการพูดหลังฝึกสูงกว่าก่อนฝึก ซึ่งมีความแตกต่างของค่าเฉลี่ย t-test เท่ากับ -11.529 และมีค่า Sig เท่ากับ .000(<.05)

ระเบียบวิธีวิจัย

ประชากร ได้แก่ นักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 ของวิทยาลัยเทคโนโลยีระยองบริหารธุรกิจ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 129 คน

กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ใช้วิธีการสุ่มแบบเลือกสาขาวิชา (random sampling) คือ นักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 ห้อง 5 สาขางานภาษาต่างประเทศ ที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการนำเสนอ จำนวน 32 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ แบ่งออกเป็น 4 ประเภท ดังนี้

1. แผนการจัดการเรียนรู้ รายวิชา ภาษาอังกฤษเพื่อการนำเสนอ

2. แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ก่อนเรียนและหลังเรียน จำนวน 1 ชุด มี 20 ข้อ

3. ชุดฝึกทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษผ่านสื่อสิ่งพิมพ์สาธารณะ

4. แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนหลังการใช้ชุดฝึกทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยมีการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยมีขั้นตอนการดำเนินการดังนี้

(1) ศึกษาหนังสือ เอกสาร งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

(2) ศึกษารายละเอียดวิชา และวัตถุประสงค์ของรายวิชา

(3) สร้างแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จำนวน 1 ชุด มี 20 ข้อ

(4) นำแบบทดสอบที่สร้างขึ้นเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน ได้แก่

1. นางบุษบง ชูชัย หัวหน้าฝ่ายวิชาการ
2. นางเนตรนภา ไชยศิลป์ หัวหน้าแผนกสาขาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ
3. นางสาวสุติมา มีแย้ม หัวหน้างานผนกวิจัยและนวัตกรรม

เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา

(5) คัดเลือกนักเรียนที่มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษต่ำกว่าเกณฑ์ จำนวน 32 คน และชี้แจงกลุ่มตัวอย่างถึงวัตถุประสงค์ในการดำเนินการ และประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับหลังจากการวิจัย

(6) ดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ โดยใช้ชุดฝึกทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ เป็นระยะเวลา 4 สัปดาห์

(7) ทำการทดสอบนักเรียนกลุ่มตัวอย่างก่อนเรียนและภายหลังที่เรียนโดยใช้ชุดฝึกทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษผ่านสื่อสิ่งพิมพ์

(8) นำข้อมูลที่ได้จากการทดสอบนักเรียนกลุ่มตัวอย่างทั้งก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้ชุดฝึกทักษะการอ่านออกเสียงผ่านสื่อสิ่งพิมพ์สาธารณะ มาวิเคราะห์ทางสถิติ

(9) ให้นักเรียนกลุ่มตัวอย่างทำแบบประเมินความพึงพอใจที่มีต่อการใช้ชุดฝึกทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษผ่านสื่อสิ่งพิมพ์สาธารณะ

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ค่าเฉลี่ย (Mean)
2. ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)
3. ค่า t-test

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตารางที่ 1 ผลการเปรียบเทียบผลการเรียนของนักเรียน ก่อนเรียนและหลังเรียน

คนที่	คะแนนทดสอบก่อนเรียน (20คะแนน)	คะแนนทดสอบหลังเรียน (20คะแนน)	ผลต่าง (X-Y)=D	คะแนนความก้าวหน้า (D^2)
1	7	10	4	16
2	8	12	4	16
3	9	12	3	9
4	6	10	4	16
5	7	11	4	16
6	7	10	3	9
7	8	12	4	16
8	7	11	4	16
9	6	10	4	16
10	7	12	5	25
11	6	12	6	36
12	7	11	4	16
13	8	12	4	16
14	8	12	4	16
15	9	11	2	4
16	7	11	4	16
17	8	12	4	16
18	9	10	1	1
19	7	10	3	9
20	7	11	4	16
21	6	10	4	16
22	7	11	4	16
23	8	12	4	16
24	9	13	4	16

คนที่	คะแนนทดสอบก่อนเรียน (20คะแนน)	คะแนนทดสอบหลังเรียน (20คะแนน)	ผลต่าง (X-Y)=D	คะแนนความก้าวหน้า (D^2)
25	7	10	3	9
26	7	10	3	9
27	6	11	5	25
28	6	10	4	16
29	7	11	4	16
30	7	10	3	9
31	8	12	4	16
32	8	11	3	9
รวม	234	353	120	474
$\bar{x}$	7.32	11.06		
S.D	0.89	0.79		

ตารางที่ 2 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ก่อนเรียนและหลังเรียน

คะแนน	จำนวน	คะแนนเต็ม	ค่าเฉลี่ยร้อยละ	$\bar{x}$	S.D	t stat	Sig.
ก่อนเรียน	32	20	36.56	7.32	0.89	-23.32	.000*
หลังเรียน	32	20	55.15	11.06	0.79		

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง พบว่านักเรียนมีคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้แบบฝึกทักษะการออกเสียงภาษาอังกฤษผ่านสื่อสิ่งพิมพ์สาธารณะ มีคะแนนจากแบบวัดผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียนมีค่าเฉลี่ยร้อยละ 36.56 และหลังเรียนมีค่าเฉลี่ยร้อยละ 55.15 คะแนนก่อนเรียน มีค่าเฉลี่ย (Mean) เท่ากับ 7.32 คะแนนหลังเรียน มีค่าเฉลี่ย (Mean) เท่ากับ 11.06 คะแนนก่อนเรียน มีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) เท่ากับ 0.89 คะแนนหลังเรียน มีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) เท่ากับ 0.79 และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนหลังการใช้ชุดฝึกทักษะการอ่านออกเสียงผ่านสื่อสิ่งพิมพ์สาธารณะเพื่อเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ตารางที่ 3 ผลคะแนนเฉลี่ยความพึงพอใจของนักเรียนหลังการใช้ชุดฝึกทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษผ่านสื่อสิ่งพิมพ์สาธารณะ ของนักเรียน จำนวน 32 คน

ข้อ	หัวข้อ	ระดับความคิดเห็น					$\bar{x}$	S.D.	ระดับความพึงพอใจ
		5	4	3	2	1			
1.	ชุดฝึกทักษะการอ่านออกเสียงมีความเหมาะสม	12	15	5	-	-	4.21	0.70	มาก
2.	ระยะเวลาในการฝึกอ่านภาษาอังกฤษ	18	12	2	-	-	4.42	0.73	มาก
3.	นักเรียนได้รับความรู้และนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน	25	6	1	-	-	4.63	0.59	มากที่สุด
4.	การอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษมีความยาก	22	10	-	-	-	4.66	0.47	มากที่สุด
5.	นักเรียนมีความพึงพอใจในการใช้ชุดฝึกทักษะการอ่านออกเสียง	28	4	-	-	-	4.87	0.33	มากที่สุด
รวม							4.56	0.16	มากที่สุด

จากตารางพบว่าโดยภาพรวมเกี่ยวกับการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการอ่านข่าภาษาอังกฤษโดยใช้ชุดฝึกทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษผ่านสื่อสิ่งพิมพ์สาธารณะ นักเรียนมีความพึงพอใจมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}$= 4.56) โดยจำแนกดังนี้ อันดับที่ 1 ได้แก่ นักเรียนมีความพึงพอใจในการใช้ชุดฝึกทักษะการอ่านออกเสียง มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}$= 4.87) อันดับที่ 2 ได้แก่ การอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษมีความยาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}$= 4.66) อันดับที่ 3 ได้แก่ นักเรียนได้รับความรู้และนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}$=4.63) และอันดับสุดท้าย ได้แก่ ชุดฝึกทักษะการอ่านออกเสียงมีความเหมาะสมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุ($\bar{x}$=4.21)

สรุปอภิปรายข้อเสนอแนะ

สรุป

การวิจัยเรื่องการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการอ่านข่าวภาษาอังกฤษ โดยใช้ชุดฝึกทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษผ่านสื่อสิ่งพิมพ์สาธารณะ ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 สาขางานภาษาต่างประเทศ ผลการวิจัยพบว่านักเรียนมีคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้แบบฝึกทักษะการออกเสียงภาษาอังกฤษผ่านสื่อสิ่งพิมพ์สาธารณะ มีคะแนนจากแบบวัดผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียนมีค่าเฉลี่ยร้อยละ 36.56 และหลังเรียนมีค่าเฉลี่ยร้อยละ 55.15 คะแนนก่อนเรียน มีค่าเฉลี่ย (Mean) เท่ากับ 7.32 คะแนนหลังเรียน มีค่าเฉลี่ย (Mean) เท่ากับ 11.06 คะแนนก่อนเรียน มีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) เท่ากับ 0.89 คะแนนหลังเรียน มีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) เท่ากับ 0.79 และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

โดยภาพรวมเกี่ยวกับการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการอ่านข่าวภาษาอังกฤษโดยใช้ชุดฝึกทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษผ่านสื่อสิ่งพิมพ์สาธารณะ พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}$= 4.56) โดยจำแนกดังนี้ อันดับที่ 1 ได้แก่ นักเรียนมีความพึงพอใจในการใช้ชุดฝึกทักษะการอ่านออกเสียง มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}$= 4.87) อันดับที่ 2 ได้แก่ การอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษมีความยาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}$= 4.66) อันดับที่ 3 ได้แก่ นักเรียนได้รับความรู้และนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}$=4.63) และอันดับสุดท้าย ได้แก่ ชุดฝึกทักษะการอ่านออกเสียงมีความเหมาะสม มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}$=4.21)

อภิปรายผลการวิจัย

การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการอ่านข่าวภาษาอังกฤษโดยใช้ชุดฝึกทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษผ่านสื่อสิ่งพิมพ์สาธารณะ สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนหลังเรียนมีค่าเฉลี่ยสูงกว่าก่อนเรียน ซึ่งตรงกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ เนื่องจากนักเรียนมีความเข้าใจการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ และเป็นพื้นฐานในการอ่านข่าวภาษาอังกฤษได้ และทำให้นักเรียนออกเสียงดีขึ้น มีผลการเรียนดีขึ้น มีความมั่นใจในการออกเสียงมากขึ้น จากการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ทำให้ทราบถึงผลสัมฤทธิ์ของการใช้ชุดฝึกพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ ซึ่งการอ่านเป็นทักษะที่จะสัมฤทธิ์ผลได้นั้น จะต้องกระทำอย่างต่อเนื่อง และหรือสม่ำเสมอ ดังนั้นจึงควรมีการพัฒนาทักษะการอ่านต่อไป โดยการกระตุ้น ให้นักเรียนเห็น ความสำคัญและรักการอ่าน โดยครูผู้สอนเรียกนักเรียนมาอ่านให้ฟังเป็นระยะๆ และควรพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียง กับนักเรียนในระดับชั้นอื่นๆ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของจรินทร์ธร ภัทรพงศ์โอฬาร. (2560). ได้ทำการวิจัยเรื่อง “การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน โดยใช้ใช้ชุดฝึกพัฒนาทักษะ การอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษผ่านสื่อสิ่งพิมพ์สาธารณะ ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปี ที่ 1 วิทยาลัยเทคโนโลยีอรรถวิทย์พณิชยการ กรุงเทพมหานคร” ผลการวิจัยพบว่า ทักษะการพูดของนักศึกษาได้รับการพัฒนาในระดับที่น่าพอใจ นักศึกษามีค่าเฉลี่ยคะแนนทดสอบทักษะการพูดหลังฝึกสูงกว่าก่อนฝึก ซึ่งมีความแตกต่างของค่าเฉลี่ย t-test เท่ากับ -11.529 และมีค่า Sig เท่ากับ .000(<.05)

2. การวิจัยเรื่องการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการอ่านข่าวภาษาอังกฤษโดยใช้ชุดฝึกทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษผ่านสื่อสิ่งพิมพ์สาธารณะ นักเรียนมีความพึงพอใจมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}$= 4.56) เนื่องจากนักเรียนสามารถฝึกทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษที่ถูกต้อง ชุดฝึกทักษะการออกเสียงภาษาอังกฤษผ่านสื่อสิ่งพิมพ์สาธารณะ มีความยาก แต่เมื่อนักเรียนได้ฝึกอ่านจนเกิดความชำนาญ ทำให้รู้สึกสนุกสนานในการอ่านมากขึ้น ส่งผลทำให้เกิดความเชื่อมั่นในการอ่านภาษาอังกฤษมากขึ้น

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะจากการวิจัยครั้งนี้ พบว่านักเรียนที่ฝึกการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงผ่านสื่อสิ่งพิมพ์สาธารณะ ทำให้นักเรียนสามารถอ่านออกเสียงได้ถูกต้อง มีความ

แม่นยำในการอ่านออกเสียง และยังมีส่วนช่วยให้ได้รู้จักคำศัพท์ในพัฒนาการอ่านภาษาอังกฤษที่ได้ผลดีอีกด้วย

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

ควรสร้างแบบฝึกทักษะที่สามารถพัฒนาทักษะของนักเรียนให้มีความหลากหลาย สามารถบูรณาการเข้ากับวิชาอื่นได้ และเปรียบเทียบผลก่อนและหลังการฝึก เพื่อจะได้ทราบการพัฒนาการเรียนรู้ของนักเรียนแต่ละคนอย่างต่อเนื่อง

บรรณานุกรม

ชิทชล ยานารมย์. 2556. การพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5/1 โดยใช้ภาพยนตร์ต่างประเทศ" ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5/1 โรงเรียนเตรียมบัณฑิตพิชชาลัย.

ศันสนะ มูลทาดี. 2556. การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนน้ำหนาววิทยาคม ด้วยวิธีแสดงบทบาทสมมุติ.

อรญา บำรุงกิจ. 2558. กลวิธีการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย กรณีศึกษา โรงเรียนสาธิตอุดมศึกษา จังหวัดชลบุรี.

จิราวดี ทองประศรี. 2560. การพัฒนาความสามารถในการพูดสนทนาภาษาอังกฤษ โดยใช้สื่อผสมของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่1 วิทยาลัยเทคโนโลยีปัญญาภิวัฒน์.

จรินทร์ธร ภัทรพงศ์โอฬาร. 2560. การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน โดยใช้ใช้ชุดฝึกพัฒนาทักษะ การอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษผ่านสื่อสิ่งพิมพ์สาธารณะ ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปี ที่ 1 วิทยาลัยเทคโนโลยีอรรถวิทย์พณิชยการ กรุงเทพมหานคร